

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 16C/527/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1714208908
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Fekete
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2021:1714208908.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred sudkyňou Mgr. Ivanou Fekete, v spore žalobkyne: Z. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XB, X. K., zastúpenej JUDr. Ivanom Jánošíkom, advokátom so sídlom Klincová 35, Bratislava proti žalovanému 1/ : V. Z. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XB, X. K. a žalovanému 2/ : MURAT, s.r.o., IČO: 31 431 852 so sídlom Bratislavská 87, Pezinok, zastúpeného JUDr. Tomášom Dopitom, advokátom, so sídlom Bratislavská 87, Pezinok, o určenie neplatnosti právneho úkonu takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu v celom rozsahu zamieta.
- II. Žalovanému 1/ a žalovanému 2/ súd priznáva v plnom rozsahu nárok na náhradu trov konania

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 06.10.2014 sa žalobkyňa voči žalovaným 1/ a 2/ domáhala, aby súd určil, že vyhlásenie žalovaného 1/ zo dňa 11.03.2013 (Vyhlásenie ručiteľa podľa § 546 Občianskeho zákonníka) je neplatné a žalovaný 1/ nie je ručiteľom žalovaného 2/ a náhrady trov konania.
2. Žalobkyňa žalobu odôvodnila skutkovými tvrdeniami podľa § 150 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) pričom uviedla, že so žalovaným 1/ sú manželia, pričom sporné ručiteľské vyhlásenie zo dňa 11.03.2013 vykonal žalovaný 1/ bez jej súhlasu (písomného ani ústneho), z ktorého dôvodu je s poukazom na § 145 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na § 40a Občianskeho zákonníka neplatné, nakoľko by sa bezpodielové vlastníctvo manželov prijatím takéhoto ručiteľského záväzku zaťažilo dlhom 50.479,87 euro, čo nie je možné považovať za bežnú vec. Ďalej uviedla, že po tom, čo sa dozvedela o vyhlásení žalovaného 1/ zo dňa 11.03.2013, že uspokojí pohľadávku žalovaného 2/ voči spoločnosti MC-J., s.r.o., IČO: XX XXX XXX v sume 50.479,87 euro, ktorej bol žalovaný 1/ konateľom, v prípade, že túto pohľadávku neuspokojí sám dlžník, tzn. spoločnosť MC-J., s.r.o., IČO: XX XXX XXX, oznámila ústne žalovanému 1/ a písomne listom z 03.10.2014 žalovanému 2/, že sa dovoľáva neplatnosti tohto ručiteľského vyhlásenia zo dňa 11.03.2013.
3. Po právnej stránke žalobkyňa odôvodnila žalobu odkazom na ustanovenia § 40a v spojení s § 145 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“).
4. Žalobkyňa na preukázanie uvedených skutkových tvrdení k žalobe pripojila ako listinný dôkaz oznam o neplatnosti právneho úkonu a výzva zo dňa 03.10.2014.
5. K žalobe sa dňa 20.05.2015 písomne vyjadril žalovaný 1/ (manžel žalobkyne), ktorý k veci uviedol, že skutočnosti uvedené v žalobe sú pravdivé a s tvrdeniami žalobkyne súhlasí, z ktorého dôvodu žiada, aby mu bolo umožnené vec ukončiť súdnym zmierom podľa zásad v tom čase platného § 99 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O.s.p.“).

6. Dňa 12.05.2015 sa k žalobe písomne vyjadril žalovaný 2/, ktorý uviedol, že so žalobou nesúhlasí, žiada žalobu vo vzťahu k žalovanému 2/ zamietnuť ako nedôvodnú, nakoľko žalobkyňa nepreukázala žiadne relevantné dôvody, ktoré by napadnuté ručiteľské vyhlásenie jej manžela zo dňa 11.03.2013 robilo neplatným. Poukázal na zákonnú úpravu podľa § 40a OZ a k veci ďalej uviedol, že potvrdzuje skutočnosť, že dňa 11.03.2013 žalovaný 1/ ako fyzická osoba vyhlásil, že pohľadávku žalovaného 2/ voči dlžníkovi - spoločnosti MC-J., s.r.o. (ďalej aj „dlžník“), vo výške 50.479,87 eur s príslušenstvom ku dňu 11.03.2013, ako ručiteľ uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník. Z toho vyplýva, že žalovaný 1/ ako ručiteľ urobil uvedené vyhlásenie na základe vlastného rozhodnutia, bez tiesne a nátlaku a pri plnom vedomí jeho právnych následkov. Žalovaný 2/ ďalej konštatoval, že dlžník svoj dlh nesplnil, pričom na návrh dlžníka uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 24.07.2013, č. k. 2K/20/2013, právoplatným a vykonateľným dňa 31.07.2013, bol na majetok dlžníka vyhlásený konkurz. Vzhľadom na to, že ani dlžník a ani ručiteľ (žalovaný 1/) veriteľovi (žalovaný 2/) dlh nesplnil, žalovaný 2/ podal dňa 23.06.2014 na príslušnom súde návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorým sa voči žalovanému 1/ ako ručiteľovi domáhal zaplataenia dlžnej sumy 50.479,87 eur s príslušenstvom. Súd vydal v tejto veci dňa 03.09.2014 platobný rozkaz, č. k. 10Ro/197/14, voči ktorému podal žalovaný 1/ odpor. Zároveň žalovaný 2/ uviedol, že mu nie je známe, že by sa žalovaný 1/ domáhal vyslovenia neplatnosti svojho ručiteľského vyhlásenia z 11.03.2015. Žalovaný 2/ ďalej uviedol, že sporným ručiteľským vyhlásením žalovaného 1/ si právne prípustným spôsobom zabezpečil svoju pohľadávku voči dlžníkovi, pričom žalovaný 1/ ako ručiteľ, je jediným spoločníkom a konateľom dlžníka. Ohľadom samotného ručiteľského vyhlásenia žalovaný 2/ uviedol, že žalovaný 1/ ako ručiteľ, ho urobil dňa 11.03.2013 dobrovoľne, slobodne a vážne, je urobené v predpísanej forme a má všetky vyžadované náležitosti, tzn. sú v ňom riadne identifikované subjekty veriteľa, dlžníka a ručiteľa, presne definovaná výška splatnej pohľadávky veriteľa, ručenie je dostatočne špecifikované, je nezameniteľné, atď., pričom prejav vôle žalovaného 1/ je zrozumiteľný a určitý tak, ako to predpokladá § 37 OZ a ručiteľský záväzok svojim obsahom alebo účelom neodporuje zákonu ani zákon neobchádza a neprieči sa ani dobrým mravom, ako to má na mysli § 39 OZ. Vzhľadom na uvedené ručiteľský záväzok žalovaného 1/ vznikol platne, keď na seba dobrovoľne prevzal záväzok uspokojiť pohľadávku žalovaného 2/ voči dlžníkovi, ak ju neuspokojí dlžník. Žalovaný 2/ voči žalobe ďalej namietal, že žalobkyňa nepreukázala zákonnú podmienku podania určovacej žaloby, keď nepreukázala svoj naliehavý právny záujem na požadovanom určení, ktorého sa domáha, v zmysle v tom čase platného § 80 písm. c) O.s.p.. Poukázal na to, že žalobkyňa považuje sporné ručiteľské vyhlásenie žalovaného 1/ ako svojho manžela za neplatné z dôvodu, že k nemu ako manželka nedala súhlas v zmysle § 40a v spojení s § 145 ods. 1 OZ, pričom platí, že podpisom ručiteľského zväzku jedným z manželov vzniká tento záväzok iba tomuto manželovi a veriteľ v prípade, že dlžník jeho pohľadávku neuspokojil, sa môže domáhať jej splnenia od ručiteľa, avšak nie od ručiteľovho manžela/manželky. Tzn. že prevzatie ručiteľského záväzku jedným z manželov nie je právnym úkonom, ktorý by bolo možné charakterizovať ako dispozíciu so spoločnou vecou alebo vykonávanie správy spoločných vecí oboch manželov. Ide o úkon spadajúci do výlučnej dispozícinej sféry každého z manželov osobitne a týmto úkonom sa nezakladajú druhému manželovi žiadne práva a povinnosti. Týmto právnym úkonom, ktorým jeden z manželov na seba preberá ručiteľský záväzok, nevzniká spoločný ručiteľský záväzok oboch manželov, ale dotýčny manžel sa stáva samostatným, individuálnym ručiteľom a záväzok vzniká len tomuto manželovi. To znamená, že na prevzatie ručiteľského záväzku jedným z manželov nie je potrebný súhlas druhého manžela a preto sa nedá pri absencii takéhoto súhlasu, uvažovať o neplatnosti ručiteľského vyhlásenia podľa § 40a OZ. Žalovaný 2/ uviedol, že preto ani v danom prípade nejde o neplatný právny úkon a na určení jeho neplatnosti nie je naliehavý právny záujem. Žalovaný 2/ napokon vo vyjadrení vyslovil podozrenie, že žalobkyňa mohla podať žalobu zo špekulatívnych dôvodov a jej konanie je v rozpore s § 3 OZ, nakoľko má vážne pochybnosti o tom, že žalovaný 1/, ju ako svoju manželku, aspoň ústne neinformoval o prevzatí sporného ručiteľského záväzku. Podľa žalovaného 2/ žalobkyňa mohla byť plne informovaná o nelichotivej finančnej situácii dlžníka - spoločnosti MC-J., s.r.o., ktorá napokon vyústila do jej konkurzu v júli 2013, o to viac, že žalobkyňa so žalovaným 1/ ako manželka, ad (a) darovacou zmluvou, ktorej vklad bol povolený dňa 09.04.2013, V XXX/XX, previedli bezplatne svoje nehnuteľnosti v X. K. (byť a garáž), vedené na LV. č. XXXX, na svojho syna (v tejto súvislosti žalovaný 2/ podal voči obdarovanému odporovaciu žalobu podľa § 42a OZ, ktoré konanie je vedené na OS Pezinok pod sp. zn. 19C/199/2014 a na návrh žalovaného 2/ Krajský súd v Bratislave, predbežným opatrením, č. k. 14Co/615/2014 zakázal obdarovanému nakladať s týmito nehnuteľnosťami); ad (b) kúpnu zmluvou, ktorej vklad bol povolený dňa 10.06.2013, V XXXX/XXXX, odplatne previedli nehnuteľnosti v I. (rodinný dom súp. č. XXX a pozemky parcely X. č. XXXX/X a č. XXXX/X). Okrem toho žalovaný 2/ uviedol, že pred OR PZ Bratislava III, OO PZ Nové Mesto - východ je

vedené proti žalovanému 1/ konanie vo veci podozrenia zo spáchania prečinu zvýhodňovania veriteľa, ktoré vychádza zo sporeného ručiteľského vyhlásenia žalovaného 1/.

7. Žalovaný 1/ a 2/ k svojim písomným vyjadreniam k žalobe nepripojili a ani nenavrhlí žiadne dôkazy.

8. Podľa § 80 písm. c / Občianskeho súdneho poriadku (v znení platnom a účinnom do 30.06.2016), návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení či právny vzťah, alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

9. S účinnosťou od 01.07.2016 došlo k rekodifikácii procesných predpisov, týkajúcich sa civilného konania pred súdom, okrem iných do účinnosti vstúpil aj zákon č. XXX/XXXX Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), ktorý nahradil Občiansky súdny poriadok. Podľa prechodného ustanovenia § 470 C.s.p. sa nová právna úprava civilného konania použila aj na konanie začaté pred účinnosťou tohto právneho predpisu, teda aj na toto súdne konanie s tým, že právne účinky úkonov súdu a aj strán sporu, ktoré nastali pred dňom účinnosti Civilného sporového poriadku, zostali zachované.

10. Podľa § 1 C.s.p civilný sporový poriadok upravuje postup súdu, strán sporu (ďalej len "strana") a osôb zúčastnených na konaní pri prejednávaní a rozhodovaní sporov.

11. Podľa § 470 ods. 1 a 2 C.s.p ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany.

12. Podľa § 177 ods. 1 C.s.p, súd nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie.

13. Podľa § 137 písm. c) a d) C.s.p, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

14. Podľa § 215 ods. 1 C.s.p., súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

15. Súd vec prejednal na pojednávaní v prítomnosti strán sporu a ich právnych zástupcov, pričom vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného 1/ a konateľa žalovaného 2/, oboznámením podstatného obsahu pripojeného vyšetrovacieho spisu OR PZ Bratislava III, č. ORP-XXXX/NMV-BX-XXXX a predloženými listinnými dôkazmi: vyhlásenie ručiteľa z 11.03.2013, uznanie dlhu z 11.03.2013, oznam o neplatnosti právneho úkonu a výzva zo dňa 03.10.2014, vyhlásenie správcu z 10.10.2019, notárska zápisnica z 09.02.2012, N XX/XXXX, Nz XXXX/XXXX, T. XXXX/XXXX s kvitanciou k 31.05.2012, výpis z obchodného registra žalovaného 2/, na základe ktorého mal skutkový stav, rozhodujúci pre právne posúdenie dostatočne preukázaný a preto súd podľa § 182 C.s.p. vyhlásil dokazovanie za skončené a vyhlásil vo veci rozsudok (§ 219 ods. 2 prvej vety C.s.p.).

16. Z výsluchu žalovaného 1/ vyplývalo, že sporné ručiteľské vyhlásenie urobil v období, keď spoločnosť MC-J., s.r.o., IČO XX XXX XXX, v ktorej bol jediným spoločníkom a konateľom, mala z rôznych dôvodov finančné problémy, a aj voči žalovanému 2/ (MURAT, s.r.o.) mala nevysporiadané dlhy. V tejto súvislosti žalovaný 1/ asi pol roka komunikoval s konateľom žalovaného 2/, V. R., s ktorým mali dlhšiu spoluprácu a boli priatelia, výsledkom čoho bolo, že dňa 11.03.2013 V. R. trval na tom, že je pohľadávku voči MC-J., s.r.o. potrebné riešiť. Na základe toho sa žalovaný 1/ stretol s menovaným konateľom žalovaného 2/, pričom tento mal pripravené k podpisu dokumenty a to : písomné uznanie dlhu, ručiteľské vyhlásenie a podklady týkajúce sa neuhradenej pohľadávky vo výške 50.479,87 eur, ktorá vznikla neuhradením faktúr splatných v roku 2012. Žalovaný uviedol, že tieto listiny uvedeného dňa 11.03.2013 podpísal s tým, že podľa dohody mal ísť spolu aj s manželkou ohľadom predmetného uznania dlhu a ručiteľského vyhlásenia notárke spísať o tom notársku zápisnicu, ktorú mal neskôr žalovaný 1/ doručiť aj V. R.. Žalovaný 1/ uviedol, že si to však medzičasom rozmyslel, nakoľko vedel ako bude reagovať manželka, že s tým nebude súhlasiť a preto k notárke nešiel. Neskôr v konaní žalovaný 1/ však odmietal tvrdenia,

že by konal za chrbtom svojej manželky, zároveň tvrdiac, že v danom čase a aj predtým v minulosti mal opakovane finančné problémy, pričom vedel aký postoj má k tomu jeho manželka, preto ju o svojich krokoch neinformoval. Uviedol, že už v predchádzajúcom období mu V. R. požičal 100.000 eur a hoci táto pôžička bola bezúročná, žalovaný 1/ jej podmienky považoval za úžernícke, pretože obsahovala veľmi vysoké sankcie pri omeškaní s plnením po lehote jej splatnosti, ktoré boli spísané formou notárskej zápisnice, pričom bola podpísaná oboma manželmi, tzn. žalovaným 1/ a žalobkyňou, ktorá síce napokon s pôžičkou súhlasila, ale pôvodne nechcela a hnevala sa za to. Žalovaný 1/ uvádzal, že podpisoval rôzne papiere bez ohľadu na to, že sa často krátko jednalo o zjavnú úžeru. K samotnému uznaniu dlhu a ručiteľskému vyhláseniu zo dňa 11.03.2013, žalovaný 1/ potvrdil, že tieto dokumenty podpísal, nakoľko vedel, že spoločnosť MC-J., s.r.o. má voči spoločnosti MURAT s.r.o. dlh v sume 50.479,87 eur a preto tento dlh ako konateľ spoločnosti písomne uznal a ako fyzická osoba dal ručiteľské vyhlásenie, že túto pohľadávku spolu s príslušenstvom uhradí, ak ju neuhradí dlžník. Zároveň však žalovaný 1/ uviedol, že si nemyslel, že ak podpíše toto uznanie dlhu a ručiteľské prehlásenie, V. R. to takýmto spôsobom zneužije. Neskôr v rámci konania žalovaný 1/ zopakoval, že nikdy nespochyboval dlh spoločnosti MC - J., s.r.o. voči žalovanému 2/, práve naopak, všetko uznal a mal úmysel aj všetko uhradiť, ak by predal dom za viac ako 450.000 eur, k čomu však neprišlo. Preto v súčasnosti žije z dôchodku, nemá žiadne prostriedky, v súvislosti so svojimi dlhmi musel pod cenu predat rodinný dom a zadlžil sa. Preto žalovaný 1/ nečakal, že žalovaný 2/ takto zneužije voči nemu predmetné ručiteľské vyhlásenie, ktoré obsahuje jeho vyhlásenie, že osobne ručí za v ňom uvedenú pohľadávku dlžníka - MC-J., s.r.o. a vyhlásenie, že ju uhradí v prípade, ak ju neuspokojí dlžník, pričom až v tomto konaní si žalovaný 1/ uvedomil, že žalovaný 2/ si chce túto pohľadávku vymôcť na ňom. Poukazoval na listinu - vyhlásenie správcu úpadcu MC-J., s.r.o. zo dňa 10.10.2019, v prebiehajúcom konkurznom konaní, z ktorého vyplýva, že žalovaný 2/ si prihlásil do konkurzu pohľadávku vo výške 53.046,74 eur a mohol si 25 % pohľadávky uplatniť ako daňový výdavok pri výpočte dani z príjmov, čo neurobil a to považuje žalovaný 1/ za šikanovanie zo strany žalovaného 2/, preto by súd mal preveriť jeho daňové povinnosti. Za nehorázne lži označil tvrdenia, že sa s manželkou zbavovali majetku, pretože naopak si od banky ako fyzická osoba vzal úver, nakoľko spoločnosť MC-J., s.r.o., ktorá nemala žiaden majetok, by banka úver neposkytla, pričom všetky peniaze vložil do podnikania a do tejto spoločnosti. Potvrdil, že byt s manželkou darovali spoločnému synovi, aby ho ochránili od rôznych rodinných špekulácií, pričom v byte majú právo dožitia. Argumentoval aj tým, že ponúkal konateľovi žalovaného 2/, aby uspokoj dlh zo zásob stavebného materiálu, nakoľko podnikal v rovnakej oblasti, čo však odmietol a chcel peňažnú hotovosť. Žalovaný 1/ takéto konanie konateľa žalovaného 2/ považoval za nátlak, pretože žalovaný 2/ chcel vrátiť tovar, ktorý žalovaný 1/ odobral a nezaplatil, ale keďže už ho na sklade nemal, ponúkol žalovanému 2/ podobný tovar, čo on odmietol. Napokon žalovaný 1/ uviedol, že s manželkou nikoho neokradli a zachránilo ich len to, že sú poberateľmi dôchodkov, na rozdiel od žalovaného 2/, ktorý je bohatá firma, pričom konateľ žalovaného 2/ ho opakovane tyranizoval vymáhaním pohľadávok, tým, že na neho podával trestné oznámenia, rozhlasoval v podnikateľskom prostredí, že rozkradol firmu a po vyhlásení konkurzu na spoločnosť MC-J., s. r. o., poslal do domu žalovaného 1/ výpalníkov vymáhať pohľadávku.

17. Konateľ obchodnej spoločnosti - žalovaného 2/, V. R., k veci ohľadom sporného ručiteľského záväzku pred súdom uviedol, že so žalovaným 1/ sa poznajú 40 rokov, pozná aj manželku žalovaného z minulej práce a to, že sú manželia so žalovaným 1/ vie cca 20 rokov. Uviedol, že žalovaný 1/ v minulosti ako konateľ obchodnej spoločnosti MC-J. s. r. o., odkúpil od žalovaného 2/ tovar, ktorý mu žalovaný 2/ aj dodal a vystavil mu zaň na úhradu faktúry, ktoré však spoločnosť MC-J. s. r. o. v lehote splatnosti a ani neskôr ich neuhradila. V tom čase už konateľ žalovaného 2/ z počutia vedel o rôznych podližnostiach žalovaného 1/, ktorý mu následne, po urgencii na úhradu faktúry, asi vo februári 2013 ohľadom neuhradených faktúr za rok 2012 prisľúbil, že tieto pohľadávky cca v sume 50.000 eur vyplatí z predaja rodinného domu. Nakoľko k tomu nedošlo, konateľ žalovaného 2/ v marci 2013 požiadal žalovaného 1/, ako konateľa dlžníka - spoločnosti MC- J. s.r.o., aby mu podľa § 558 OZ podpísal uznanie dlhu uvedenej pohľadávky, čo žalovaný 1/ urobil a zároveň prisľúbil, že ak to neuhradí obchodná spoločnosť MC-J. s.r.o., tak pohľadávku uhradí ako fyzická osoba, čo žalovaný 1/ podpísal dňa 11.03.2013 aj formou ručiteľského vyhlásenia. Samotnú písomnosť ručiteľského vyhlásenia pripravil advokát N. R., ktorý 25 rokov robí žalovanému 2/právneho zástupcu. Uviedol, že to považuje za korektné riešenie, pričom takto postupuje aj viac krát do roka, voči ďalším dlžníkom, ktorí včas neuhradia svoj záväzok. Napriek tomu dlžník a ani žalovaný 1/ svoj dlh nezaplatili, avšak konateľ žalovaného 2/ a jeho právnik, sa dozvedeli o predaji rodinného domu žalobkyne a žalovaného 1/ manželom U., ktorým oznámili, že podajú voči tomuto predaju odporovaciu žalobu, aby si mohol žalovaný 2/ uplatniť voči žalovanému 1/ pohľadávku z titulu nezaplateného dlhu, pričom vysvitlo, že okrem kúpnej ceny za dom

podľa zmluvy, vyplatili kupujúci žalobkyni a žalovanému 1/ navyše 90.000 eur. Konateľ žalovaného 2/ vylúčil, že by okrem sporného ručiteľského vyhlásenia uzatvoril so žalovaným 1/ a žalobkyňou akýkoľvek iný dvojstranný právny úkon na zabezpečenie predmetnej pohľadávky spoločnosti MURAT, s. r. o. voči spoločnosti MC J., s. r. o. s tým, že nevidel dôvod obťažovať rodinných príslušníkov žalovaného 1/, ktorý dlh spôsobil.

18. Z predloženej listiny - „Uznanie dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka“, podpísanej dňa 11.03.2013 za spoločnosť MC-J., s. r. o. žalovaným 1/ ako jej konateľom, vyplývalo, že „Obchodná spoločnosť MC-J., s. r. o. so sídlom 831 04 Bratislava, Stará Vajnorská cesta 17, IČO: XX XXX XXX (kupujúci) týmto neodvolateľne potvrdzuje a uznáva, že z titulu nezaplatenej kúpnej ceny za tovar v hodnote 50.479,87 eur (súpis faktúr ku dňu 11.03.2013 v prílohe) je obchodnej spoločnosti MURAT, s. r. o. so sídlom v Pezinku, Batislavská 87, IČO: 31 431 852 (predávajúci) povinná zaplatiť za tento tovar jeho kúpnu cenu alebo peňažnú náhradu za tovar vo výške kúpnej ceny 50.479,87 eur.“ Okrem toho uznanie dlhu obsahuje potvrdenie konateľa o prevzatí tovaru a vyhlásenie o tom, že uvedený dlh 50.479,87 eur uznáva čo do základu, dôvodu a výšky a zaväzuje sa ho splatiť spolu s príslušenstvom a tiež vyhlásenie, že toto uznanie urobil na základe vlastného rozhodnutia, bez tiesne a nátlaku a pri plnom vedomí si jeho právnych následkov.

19. Z predloženej listiny - „Vyhlásenie ručiteľa podľa § 543 Občianskeho zákonníka“, podpísanej dňa 11.03.2013 žalovaným 1/ ako fyzickou osobou dňa 11.03.2013, vyplývalo označenie ručiteľa - žalovaného jeho menom, dátumom narodenia, rodným číslom, adresou bydliska a informáciou, že je konateľom obchodnej spoločnosti MC-J., s.r.o., IČO: XX XXX XXX, ktorá ku dňu 11.03.2013 je dlžná obchodnej spoločnosti MURAT s.r.o., IČO: 31 431 852, z titulu nezaplatenej kúpnej ceny za odobratý tovar (súpis faktúr ku dňu 11.03.2013 v prílohe) sumu vo výške 50.479,87 eur a následné prehlásenie žalovaného 1/ v znení : „ Ja dolupodpísaný V. Z. Q., narodený 15.11.1949, r.č.,, bytom I., Y. XXX/XX týmto ako ručiteľ vyhlasujem, že pohľadávku veriteľa MURAT, s.r.o. k 11.03.2013 vo výške 50.479,87 eur voči dlžníkovi MC-J., s.r.o., titulom nezaplatených dodávateľských faktúr uspokojím v plnej aktuálnej výške spolu s príslušenstvom, ak ju neuspokojí sám dlžník. Pohľadávku veriteľa uspokojím na jeho plnú výzvu.“ Nasleduje potvrdenie žalovaného 1/, že uvedené „vyhlásenie ručiteľa“ urobil na základe vlastného rozhodnutia, bez tiesne a nátlaku a pri plnom vedomí si jeho právnych následkov, t. j. § 546 a nasl. Občianskeho zákonníka.

20. Z predloženej listiny - „Oznam o neplatnosti právneho úkonu a výzva“, datovanej dňa 03.10.2014 a podpísanej žalobkyňou vyplývalo, že obchodnej spoločnosti - žalovanému 2/, ako manželka žalovaného 1/ oznamuje, že sa dozvedela o tom, že dňa 11.03.2013 jej manžel podpísal listinu - „Vyhlásenie ručiteľa podľa § 543 Občianskeho zákonníka“, podľa ktorej vyhlásil, že uspokojí v plnej aktuálnej výške spolu s príslušenstvom pohľadávku spoločnosti MURAT, s.r.o. v sume 50.479,87 eur, ktorú má voči MC-J., s.r.o., ak ju neuspokojí táto spoločnosť. Zároveň žalobkyňa oznamuje, čo je v zmysle § 143 OZ v bezpodielovom vlastníctve manželov a že podľa § 145 OZ bežné veci môže vybavovať každý z manželov, pričom v ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný. Listina ďalej obsahuje konštatovanie žalobkyne, že „...Je zrejmé, že k podpísaniu listiny označenej ako „Vyhlásenie ručiteľa podľa § 543 Občianskeho zákonníka“ došlo nad rámec bežných vecí týkajúcich sa spoločných vecí, ktoré môže vybavovať každý z manželov samostatne. Vzhľadom ba rozsah prijatej platobnej povinnosti sa mal zabezpečiť súhlas oboch manželov a teda aj môj. Ja osobne som súhlas na prijatie ručiteľského záväzku, ktorý má predstavovať povinnosť zaplatiť dlh iného v rozsahu 50.479,87 eur s prísl. nedala a to v žiadnej forme, ani ústne ani písomne. Uzatvorený úkon je teda v zmysle ust. § 40a v spojení s ust. § 145 Občianskeho zákonníka platný len dovtedy, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Vzhľadom na vyššie uvedené oznamujem, že sa dovoľávam neplatnosti listiny „Vyhlásenie ručiteľa podľa § 543 Občianskeho zákonníka“ zo dňa 11.03.2013.“

21. Podľa listiny - „XK/XX/XXXX G Vyhlásenie správcu „ zo dňa 10.10.2019, N.. N. Y. ako správca úpadcu MC-J., s.r.o. v konkurze, IČO: XX XXX XXX, vyhlásenom podľa rozhodnutia OV XXX/XXXX z 30.07.2013 oznámil súdu, že veriteľ MURAT, s.r.o., IČO: 31 431 852 si v lehote prihlásil svoju pohľadávku v sume 53.046,74 eur, u ktorej možno predpokladať, že bola veriteľom daňovo uplatnená s tým, že dňa 03.06.2019 bol predložený konkurznému súdu návrh na zrušenie konkurzu.

22. Podľa výpisu z obchodného registra spoločnosti MC-J., s.r.o., IČO: XX XXX XXX, spoločnosť dňa 15.06.2021 ex offa vymazaná z obchodného registra, pričom od jej vzniku do jej zániku bol jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti žalovaný 1/.

23. Podľa výpisu z obchodného registra spoločnosti MURAT, s.r.o., IČO: 31 431 852, je aktuálne jediným konateľom spoločnosti V. I. R..

24. Žalobkyňa po prvom pojednávaní vo veci samej, podaním zo dňa 12.05.2017 vzala späť svoju žalobu voči žalovanému 2/ bez uvedenia dôvodu a súčasne sa žalovaný 1/ v písomnom podaní z 12.05.2017 vyjadril, že sporné ručiteľské vyhlásenie zo dňa 11.03.2013 považuje za neplatné, tvrdenia navrhovateľky považuje za pravdivé a preto za stavu, že nie je ručiteľom spoločnosti MURAT, s.r.o., v záujme usporiadania veci so žalobkyňou uzavrie súdny zmier. Žalovaný 2/ so späťvzatím žaloby vyjadril v zmysle § 146 ods. 1 C.s.p. svoj nesúhlas a žiadal, aby súd konanie voči nemu nezastavil, odôvodňujúc to objektívnym záujmom na autoritatívnom rozhodnutí súdu o veci, keď vzhľadom na predmet sporu je späťvzatie žalobkyne len voči žalovanému 2/ zjavne účelové s poukazom na negatívny na jeho právne a faktické postavenie vo veci platnosti/neplatnosti ručiteľského záväzku žalovaného 1/ zo dňa 11.03.2013 v prípade zastavenia konania a zákonite aj jeho postavenie žalobcu v ďalších, doposiaľ prerušených konaniach. Následne, ešte pred rozhodnutím súdu o späťvzatí žaloby voči žalovanému 2/, predložili dňa 04.07.2017 žalobkyňa a žalovaný 1/ súdu písomnú dohodu o uzatvorení zmiere, ktorú žiadali podľa § 148 C.s.p. schváliť súdom v nasledovnom znení : „I. Právny úkon žalovaného označený ako „Vyhlásenie ručiteľa podľa ust. § 546 Občianskeho zákonníka“ zo dňa 11.03.2013 je neplatný. II. Žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania.“

25. Súd o oboch procesných návrhoch rozhodol uznesením zo dňa 22.03.2019, sp. zn. 16C/527/2015-75, ktorého I. výrokom konanie voči žalovanému 1/ nezastavil podľa ustanovení § 146 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 77 ods. 1 C.s.p. a II. výrokom neschválil zmier žalobkyne a žalovaného 1/ uzatvorený dňa 03.07.2021 ktorým sa dohodli na tom, že vyhlásenie ručiteľa z 11.03.2013 podľa § 546 OZ je neplatné, a to z dôvodu nesúhlasu žalovaného 2/ z vážnych dôvodov, keď vzhľadom aj na predmet konania, je potrebné aby sa konania zúčastnili všetci, ktorých sa namietaný právny úkon, resp. právna skutočnosť týka (vytvárajú podľa § 77 C.s.p. nerozlučné procesné spoločenstvo), čo rovnako platí aj pre prípad skončenia súdneho sporu zmirom. Preto zastavenie konania pre späťvzatie žaloby žalobkyňou voči žalovanému 2/, by bránilo žalovanému 2/ uplatniť svoje právo, ktoré je doposiaľ sporné a to aj v nadväznosti na následnú dohodu žalobkyne a žalovaného 1/ o neplatnosti sporného ručiteľského vyhlásenia, ktorú žiadali schváliť formou súdneho zmiere. K neschváleniu zmiere žalobkyne a žalovaného 1/ okrem uvedeného pristúpil súd aj z dôvodu, že navrhnutý zmier bol v rozpore s kogentnými ustanoveniami právnych predpisov, resp. ich obchádzal, keď by bolo v rozpore so zákonom a jeho účelom, pokiaľ by súd schválil zmier, ktorý neuzatvorili všetci účastníci daného právneho vzťahu, ktorého sa zmier týka. V danom prípade by bola dohoda ručiteľa a dlžníka o tom, že ručiteľské vyhlásenie voči veriteľovi je neplatné, v rozpore s ustanovením § 546. Súd preto predloženú dohodu (zmier) žalobkyne a žalovaného 1/, ktorú žiadali schváliť formou súdneho zmiere, neschválil, nakoľko ad (a) nerieši sporný právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným 2/, ktorým je platnosť/neplatnosť ručiteľského vyhlásenia jej manžela (žalovaného 1/) a ad (b) navrhovaný zmier žalobkyne a žalovaného 1/ je v rozpore z hmotným právom a obchádza ho (§ 546 OZ).

24. Právny zástupca žalobkyne v rámci konania k veci ešte uviedol, že sa v danom prípade nejedná o realizáciu bežných vecí a preto nemôže byť ručiteľské vyhlásenie platné, nakoľko žalobkyňa o ňom nevedela a nedala naň súhlas. Uviedol, že dopad predmetného ručiteľského vyhlásenia sa významnou mierou dotýka a zasahuje práva žalobkyne, nakoľko so žalovaným 1/ má majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Podľa právneho zástupcu žalobkyne žalovaný 2/ neštandardne vymáha uspokojenie svojej pohľadávky, pričom si ju navýšil o 100 % tým, že sa jej domáha aj v rámci konkurzného konania a aj voči žalovanému 1/ z titulu ručiteľského záväzku. Žalobkyňa pritom nemá inú možnosť ako ochrániť svoj majetok a svoje práve, ako podaním predmetnej žaloby, keďže nebola konateľom žalovaného 2/ ohľadom sporného ručiteľského vyhlásenia kontaktovaná a o tomto úkone nevedela. Podľa advokáta žalovaného 1/, konateľ žalovaného 2/ ako dlhoročný známy žalovaného 1/ vedel, že má manželku a aby zabezpečil jej práva, si mal zabezpečiť minimálne informovanie žalobkyne o tomto úkone žalovaného 1/. Týmto je aj daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Žalovaný 1/ vyhotovil „Vyhlásenie ručiteľa podľa § 546 OZ“ bez vedomia žalobkyne ako svojej manželky práve z dôvodu, že vedel, že by s takýmto úkonom nesúhlasila, pričom je táto okolnosť nesporná keďže ju potvrdil aj žalovaný 1/. Preto uvedené konanie žalovaného 1/ ako manžela žalobkyne a žalovaného 2/

zakladá právo žalobkyne domáhať sa neplatnosti predmetného ručiteľského vyhlásenia v zmysle § 40a OZ v spojení s § 145 OZ.

26. V rámci záverečnej reči advokát žalobkyne zopakoval uvedenú argumentáciu o neplatnosti ručiteľského vyhlásenia žalovaného 1/ z dôvodu, že nebol k nemu daný súhlas žalobkyne ako jeho manželky, odkazujúc na § 40a v spojení s § 145 OZ. Doplnil tvrdenie o cieleňom využití/zneužití postupu žalovaného 2/ (podľa § 558 a § 543 OZ) voči žalovanému 1/, poznajúc názor žalobkyne vyplývajúci z konkrétneho prípadu v minulosti, ktorá by súhlas s ručiteľským vyhlásením v žiadnej forme nedala. Konkretizoval, že sa jednalo zmluvu o pôžičke z XX.XXX.XXXX, na základe ktorej V. R. ako veriteľ poskytol žalovanému 2/ ako dlžníkovi, peňažnú pôžičku v sume 100.000 eur, na úhradu dlhov jeho spoločnosti MC-J., s.r.o., pričom pre prípad omeškania so splatnosťou pôžičky si zmluvné strany dohodli „vynútenú“ zmluvnú pokutu 1 % denne z dlžnej sumy. Na zabezpečenie uvedenej pohľadávky si žalovaný 2/ „vynútil“ od žalobkyne a žalovaného 1/ vyhlásenie o uznaní dlhu a súhlas s exekúciou vo forme notárskej zápisnice. Podľa advokáta žalobkyne týmto úkonom došlo k úžere podľa § 39a OZ, pričom poukázal aj na ust. § 235 ods. 1 Tr. zákona s tým, že je potrebné sa zaoberať ako základnou skutkovou okolnosťou, otázkou zákonnosti výšky úroku z omeškania v predmetnej zmluve o pôžičke. Ďalej sa advokát žalobkyne v rámci záverečného vyjadrenia, obsiahlo venoval všeobecným teoretickým úvahám súvisiacej problematiky pôžičiek fyzických osôb, sankcií pri omeškaní a úžery a odkazom a citáciami súvisiacej judikatúry slovenských a českých súdov, týkajúcej sa najmä spotrebiteľských pôžičiek, výkladových pravidiel a aplikácii zákona orgánmi verejnej moci, rozhodovacej činnosti súdov a požiadavkám odôvodnenia súdnych rozhodnutí. V závere skonštatoval, že je nesporné, že v danom prípade došlo k naplneniu podmienky úžery, nakoľko „si dal žalovaný 2/ sľúbiť plnenie, ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie v hrubom nepomere“ podľa § 39a OZ tvrdiac, že konateľ žalovaného 2/ tak urobil cielene, zneužívajúc tieseň žalovaného 1/, ktorý sa zaviazal uhradiť dlh svojej spoločnosti voči žalovanému 2/ v plnej aktuálnej výške s príslušenstvom, ak ju neuhradí sám dlžník. Ešte poukázal všeobecne na rozpor s dobrými mravmi takýmto postupom konateľa žalovaného 2/, citujúc § 3 OZ a tiež znenie § 39 ods. 1 OZ o absolútnej neplatnosti právnych úkonov, s odkazom na ktoré advokát žalobkyne konštatoval, že žalovaný 2/ cestou štatutárneho zástupcu túto právnu úpravu prehliadli a vytvorili dojem bezvadného právneho úkonu, voči ktorému sa však žalobkyňa podľa § 40a OZ dovolala.

27. Právny zástupca žalovaného 2/ pred súdom k veci ešte uviedol, že konateľ žalovaného 2/ je v spore vykresľovaný v negatívnom svetle, avšak predmetné „Uznanie dlhu“ a „Vyhlásenie ručiteľa“ z 11.03.2013 sú listiny, ktoré pripravil advokát žalovaného 2/ a v podnikateľskej sfére sa bežne používajú za účelom ochrany pohľadávok veriteľov, napr. aj pred premlčaním a dokonca bývajú aj súčasťou rámcových zmlúv. Poukazoval na to, že ide o legálne právne inštitúty a konateľ žalovaného 2/ sa iba zákonným spôsobom snaží vymôcť svoje splatné pohľadávky. Poukázal na fakt, že žalovaný 2/ nespôsobil finančné problémy žalovaného 1/, resp. jeho spoločnosti MC-J., s.r.o. a ani potrebu predaja rodinného domu žalobkyne a žalovaného 1/, ktorý súvisel s pohľadávkami menovaných manželov voči Tatra banke, a. s., poukazujúc na to, že tieto dlhy a pohľadávky nie sú predmetom sporu. Naopak zdôraznil, že v danom prípade skutkové tvrdenia ohľadom uznania dlhu a ručiteľského vyhlásenia nie sú sporné, pričom sporným je právne posúdenie veci a to medzi žalobkyňou, žalovaným 1/ na jednej strane a žalovaným 2/ na druhej. Advokát žalovaného 2/ poukázal na to, že žalobkyňa mohla zvoliť iný spôsob ochrany spoločného majetku manželov, pričom sa žalovaný 2/ v konaní pred OS v Pezinku nedomáha svojej pohľadávky voči obom manželom, ale iba voči žalovanému 1/ s tým, že predovšetkým si predmetnú pohľadávku uplatňoval voči spoločnosti MC-J., s.r.o., ktorá je však predĺžená a preto podal žalobu voči žalovanému 1/ ako ručiteľovi. K samotnej neplatnosti ručiteľského vyhlásenia advokát žalovaného 2/ predovšetkým namietal, že absencia súhlasu manželky s týmto vyhlásením nespôsobuje jeho neplatnosť, pretože sa nejedná o vec, ku ktorej je potrebný súhlas druhého manžela v zmysle § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na podporu uvedeného právneho názoru poukazoval aj na ustálenú súdnu prax (napr. nálezy Ústavného súdu SR č. 26/2010, I. 311/2016, rozhodnutie NS SR 2Cdo 99/2009, rozhodnutie NS ČR 29Odo/398/2009 a ďalšie), kedy je opakovane judikované, že pre ručiteľské vyhlásenie nie je potrebný súhlas druhého manžela. K tvrdeniu, že si bol žalovaný 2/ povinný zabezpečiť súhlas žalobkyne ako manželky žalovaného 2/, resp. ju informovať o ručiteľskom vyhlásení manžela uviedol, že nie je zrejmé, prečo si súhlas od manželky nevyžiadala žalovaný 1/ pokiaľ bol názoru, že je k takémuto úkonu potrebný. Advokát žalovaného 2/ namietal aj procesný postup žalobkyne a žalovaného 1/, ako obštrukčný, keď po odročení pojednávania za účelom predloženia záverečných vyjadrení predložili procesné návrhy - späťvzatie voči žalovanému 2/ a návrh zmieri medzi žalobkyňou a žalovaným 1/, ktoré sú následne zamietol. Označil ho za v rozpore s princípmi právneho štátu a s dobrými mravmi, pretože sa množstvom

právných úkonov snažili v konečnom dôsledku ukrátiť žalovaného 2/. Advokát žalovaného poukázal aj na to, že bol podaný návrh na zrušenie konkurzu z dôvodu, že nedošlo k uspokojeniu žiadneho z veriteľov, tzn. nie je pravdou, že by si žalovaný 2/ uplatňoval svoju pohľadávku dvakrát a tiež na to, že uplatnenie prihlásenej pohľadávky ako daňový výdavok neznamena, že došlo k jej úhrade. Odmietol tvrdenie žalovaného 1/, že žalovaný 2/ žalobkyňu šikanoval, keď sa iba právnymi prostriedkami domáha svojho nároku.

28. Advokát žalovaného 1/ v záverečnej reči zhrnul, že nie je sporné, že žalovaný 1/ dňa 11.03.2013 ako fyzická osoba písomne vyhlásil, že pohľadávku žalovaného 2/ voči dlžníkovi - jeho spoločnosti MC-J., s.r.o. vo výške evidovanej v svojom účtovníctve ku dňu 11.3.2013 v sume 50.479,87 eur s príslušenstvom ako ručiteľ uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník a z ručiteľského vyhlásenia žalovaného vyplýva, že ručiteľ toto vyhlásenie urobil na základe vlastného rozhodnutia, bez tiesne a nátlaku, pri plnom vedomí si právnych následkov, pričom predmetná pohľadávka vznikla z obchodného styku na základe Rámцovej kúpnej zmluvy č.XXXX/XX zo dňa 24.10.2007 medzi spoločnosťami MURAT, s.r.o. (predávajúci) a MC-J., s.r.o. (kupujúci), v ktorej od začiatku jej vzniku pôsobí ako jediný spoločník a konateľ žalovaný 1/, ktorá neuhradila kúpnu cenu za prevzatý tovar. Rovnako nebolo sporný a spochybnený aktuálny dlh spoločnosti MC-J., s.r.o. voči žalovanému 2/ vo výške 50.479,87 eur čo do základu, dôvodu i výšky, ktorý žalovaný 1/ ako konateľ uvedenej spoločnosti dňa 11.03.2013 písomne uznal, kde rovnako vyhlásil, že uznanie urobil na základe vlastného rozhodnutia, bez tiesne a nátlaku a pri plnom vedomí sa právnych následkov s tým spojených, tzn. že dlžník uznal dlh vo výške 50.479,87 eur voči žalovanému 2/ a súčasne sa konateľ dlžníka ako fyzická osoba (vlastnej obchodnej spoločnosti) za tento dlh zaručil. Poukázal na to, že konkurzný súd uznesením zo dňa 13.05.2013 sp. zn. 2K/30/2013 začal na návrh dlžníka MC-J., s.r.o konkurzné konanie; uznesením zo dňa 24.07.2013, právoplatným dňa 31.07.2013 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka, pričom konkurz súd zrušil pre nedostatok majetku úpadcu (dlžníka) uznesením zo dňa 07.09.2020, ktoré bolo zverejnené v OV č. XXX/XXXX z 18.9.2020. Ešte pred vyhlásením konkurzu dňa 24.07.2013 sa žalobkyňa a žalovaný 1/ ako manželia hromadne zbavili svojho nehnuteľného majetku, keď a) darovacou zmluvou V XXX/XXXX z 09.04.2013 previedli svoje nehnuteľnosti (byť č.XX a garáž č.X-GX) zapísané na LV č.XXXX v kat. území X. K. na svojho syna; b) kúpnu zmluvou V XXXX/XXXX z 10.06.2013 previedli svoje nehnuteľnosti (rodinný dom súpisné č.XXX s pozemkami) zapísané na LV č. XXXX, kat. územie I. a zo získanej kúpnej ceny uspokojili iných veriteľov. Žalovanému 2/ tak sťažili príp. znemožnili uspokojenie jeho existujúcej pohľadávky, pričom sa žalobkyňa predmetnou žalobou z 06.10.2014 domáha určenia neplatnosti ručiteľského vyhlásenia svojho manžela - žalovaného v 1/, pričom dlžník - obchodná spoločnosť MC-J., s.r.o. svoj dlh ani sčasti nesplnil. Preto považuje za nepravdepodobné, že by žalobkyňa a žalovaný 1/ ako manželia nekonali v zhode a to znamená, že je nepravdepodobné, že by žalobkyňa o ručiteľskom vyhlásení svojho manžela nemala vedomosť. Podľa advokáta žalovaného 2/ žalobkyňa porušuje zásadu zákazu zneužitia subjektívneho práva a jej konanie je v rozpore s ustálenými dobrými mravmi a preto by nemala požívať právnu ochranu. Uviedol, že keďže ani ručiteľ dlh veriteľovi nesplnil ani sčasti, domáha sa svojho práva voči ručiteľovi aj v súdnom konaní na OS Pezinok, sp. zn. 6C/86/2016, ktoré je prerušené do právoplatného skončenia predmetného konania a rovnako je prerušené do právoplatného skončenia predmetného konania aj iné súdne konanie vedené na OS Bratislava III, sp. zn. 19C/199/2014, v ktorom sa žalovaný 2/ domáha voči synovi žalobkyne a žalovaného 1/ (Z. Q.) určenia neúčinnosti právneho úkonu - darovacej zmluvy o prevode bytu a garáže v X. K. v čase existencie dlhu žalovaného 1/. Zopakoval, že žalovaný 2/ si sporným ručiteľským vyhlásením žalovaného 1/ právne prípustným spôsobom zabezpečil svoju nespornú pohľadávku voči dlžníkovi - spoločnosti MC-J., s.r.o., v ktorej je (bol) žalovaný 1/ jediným spoločníkom a konateľom, pričom svoje ručiteľské vyhlásenie dňa 11.03.2013 žalovaný 1/ urobil dobrovoľne, slobodne a vážne, v predpísanej forme so všetkými náležitosťami vyžadovanými k jeho platnosti zákonom, keď sú v ňom riadne identifikované subjekty veriteľa, dlžníka a ručiteľa, je v ňom presne definovaná výška splatnej pohľadávky veriteľa, ručenie je dostatočne špecifikované, nezameniteľné, atď., tzn. že tento prejav vôle žalovaného 1/ je zrozumiteľný a určitý, ako to predpokladá § 37 OZ. Ručiteľský záväzok žalovaného 1/ svojim obsahom alebo účelom neodporuje zákonu ani zákon neobchádza a neprieči sa ani dobrým mravom v zmysle § 39 OZ. Preto ručiteľský záväzok žalovaného 1/ zo dňa 11.3.2013 ako právny úkon vznikol platne a na základe neho žalovaný 1/ dobrovoľne prevzal na seba záväzok uspokojiť pohľadávku žalovaného 2/ voči dlžníkovi, ak ju neuspokojí dlžník (tzn. jeho obchodná spoločnosť). Ďalej uviedol, že súhlas manželky k ručiteľskému vyhláseniu manžela sa nevyžaduje, nakoľko platí, že podpisom ručiteľského záväzku jedným z manželov vzniká tento záväzok iba tomuto manželovi a veriteľ v prípade, že dlžník jeho pohľadávku neuspokojil, sa môže domáhať jej splnenia od ručiteľa - nie od ručiteľovej manželky. Tzn. že prevzatie ručiteľského záväzku jedným z manželov nie je právnym úkonom, ktorý by

bolo možné charakterizovať ako dispozíciu so spoločnou vecou alebo vykonávanie správy spoločných vecí oboch manželov; ide o úkon spadajúci do výlučnej dispozičnej sféry každého z manželov osobitne; týmto úkonom sa druhému manželovi nezakladajú žiadne práva ani povinnosti; nevzniká spoločný ručiteľský záväzok oboch manželov, ale dotýčny manžel sa stáva samostatným - individuálnym ručiteľom a záväzok vzniká len tomuto manželovi. Nakoľko na prevzatie ručiteľského záväzku jedným z manželov nie je potrebný súhlas druhého manžela, žalobkyňa nepreukázala žiadnym relevantným spôsobom dôvodnosť žaloby a nepreukázala, že ručiteľské vyhlásenie manžela z 11.03.2013 (žalovaného 1/) je neplatné v zmysle §§ 40a, 145 ods.1 OZ. Advokát žalovaného vyjadrenia v súvislosti s notárskou zápisnicou N XX/XXXX zo dňa 09.02.2012 označil za nanajvýš účelové, keď uvedená listina bola spísaná v roku 2012, jej predmetom a obsahom bol právny úkon - bezúročná a bezúčelová pôžička vo výške 100.000,00 eur, ktorá bola dňa 04.06.2012 v celosti vrátená a žalobkyňa so žalovaným 1/ nezaplatili ani cent navyše. Listina bola spísaná pred notárom, ktorý by si nedovolil spísať listinu s osobou, ktorá koná pod zjavným nátlakom a v tiesni, tzn. že argumentácia o nátlaku a tiesni prichádza po rokoch a navyše je nepravdivá. Pre dané konanie je navyše uvedený vzťah bezpredmetný, s vecou nesúvisiaci, ani časovo nenadväzuje a preto ďalšie tvrdenia o ťžere nie sú relevantné. Advokát žalovaného pripomenul, že ručiteľský záväzok vznikol ako zabezpečenie pohľadávky žalovaného 2/ voči obchodnej spoločnosti MC-J., s.r.o. v ktorej je žalovaný 1/ jediným spoločníkom a konateľom a v prípade, že dlžník riadne a včas plní svoje záväzky, by ručenie ako zabezpečovací prostriedok, vzhľadom na svoju akcesorickú povahu, zaniklo. Práve z dôvodu, že v danom čase žalovaný 2/ vedel o zlej ekonomickej situácii uvedenej spoločnosti, došlo medzi žalovanými 1/ a 2/ k dohode, že za záväzok svojej spoločnosti prevezme ručenie žalovaný 1/. Ide o štandardný postup v prípade vzniku obavy o možnostiach dlžníka uspokojiť pohľadávku svojho veriteľa a takéto prevzatie ručiteľského záväzku štatutára spoločnosti dlžníka nemožno pokladať za „anomáliu“. K meritu veci - spornej platnosti právneho úkonu - prevzatia ručiteľského záväzku, advokát žalovaného uviedol, že je ustálený právny názor na to, že na prevzatie ručiteľského záväzku jedným z manželov, nie je súhlas druhého manžela podľa § 145 ods. 1 OZ potrebný, a to z dôvodu, že tento právny úkon (ručiteľské vyhlásenie) nemá charakter dispozície so spoločnou vecou alebo charakter správy spoločných vecí, ale ide o osobitný úkon vo výlučnej dispozičnej sfére každého z manželov (R XX/XXXX podporené okrem iného Uznesením Najvyššieho súdu ČR č. 29 Odo 398/2005 zo dňa 30.08.2005, „ak sa právny úkon, ktorým jeden z manželov prevzal ručiteľský záväzok, netýka spoločných vecí, nevzťahuje sa naň ustanovenie § 145 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, v dôsledku čoho nemožno uvažovať ani o neplatnosti takéhoto úkonu (z dôvodu absencie súhlasu druhého manžela) podľa § 40a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník). Prevzatím ručiteľského záväzku nevzniká spoločný ručiteľský záväzok oboch manželov, ale ide o samostatný záväzok zaručujúceho sa manžela a preto sa súhlas druhého manžela nevyžaduje. Ako podstatnú advokát žalovaného označil skutočnosť, že i keď nie sú manželia ručiteľmi spoločne, je žalobkyňa ako manželka ručiteľa povinná v zmysle § 147 ods. 1 OZ strpieť, aby bola veriteľova pohľadávka (tzn. žalovaného 2/) uspokojená i z majetku, ktorý majú žalobkyňa a žalovaný 1/ v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov (BSM), pričom na rozdiel od zabezpečenia pohľadávky záložným právom je v prípade ručenia, pohľadávka veriteľa zabezpečená celým majetkom ručiteľa (žalovaného 1/) a teda aj tým, ktorý má v BSM so žalobkyňou. Preto v nadväznosti na uvedené je zrejmé, že tvrdenia žalobkyne sú v rozpore s ustálenou judikatúrou a akékoľvek tvrdenia o obchádzaní zákona, neplatnosti právneho úkonu a snahe poškodiť žalobkyňu a žalovanému 1/ nemajú relevantný právny základ a sú len bezúspešnou snahou vyhnúť sa uspokojeniu záväzku voči žalovanému 2/, ktorý je nateraz predmetom na toto konanie naviazaných a prerušených súdnych konaní. Na základe toho žiadal advokát žalovaného 2/ žalobu zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodnú.

29. Podľa § 2 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), občianskoprávne vzťahy vznikajú z právnych úkonov alebo z iných skutočností, s ktorými zákon vznik týchto vzťahov spája.

30. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

31. Podľa § 40a Občianskeho zákonníka, ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/XXXX/XX/>>, XXX <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/XXXX/XX/>>, § 145 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/XXXX/XX/>>, § 479 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/XXXX/XX/>>, § 589 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/XXXX/XX/>> a § 701 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/XXXX/XX/>>, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom

dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovoľá. Neplatnosti sa nemôže dovoľávať ten, kto ju sám spôsobil. To isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov (§ 40 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/XXXX/XX/>>). Ak je právny úkon v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o cenách, je neplatný iba v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto predpisu, ak sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti dovoľá.

32. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.³⁾

33. Podľa § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka, bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný.

34. Podľa § 546 Občianskeho zákonníka, dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník.

35. K ručiteľskému záväzku jedného z manželov nie je potrebný súhlas druhého manžela. Prevzatím ručiteľského záväzku jedným z manželov nevzniká spoločný ručiteľský záväzok obidvoch manželov (R 61/1973 Sb., rozsudok Najvyššieho súdu SSR z 18.05.1973, 1 Cz 43/73)

36. V prejednávanej veci neboli rozhodujúce skutkové okolnosti sporné, sporným bolo právne posúdenie veci, tzn. otázka platnosti ručiteľského vyhlásenia žalovaného 1/ zo dňa 11.03.2013 vykonaného bez súhlasu manželky (žalobkyne), s ohľadom na právnu úpravu dispozičných úkonov manželov ako bezpodielových spoluvlastníkov podľa § 145 ods. 1 OZ v nadväznosti na § 40a OZ.

37. Zo skutkového hľadiska bolo nesporné, že žalobkyňa a žalovaný 1/ sú manželia, pričom žalovaný 1/ ako fyzická osoba v písomnej forme dňa 11.03.2013 podpísal vyhlásenie, ktorým prevzal na seba záväzok, že pohľadávku žalovaného 2/ vo výške 50.479,87 eur s príslušenstvom, voči dlžníkovi - spoločnosti MC-J., s.r.o., v ktorej bol od jej vzniku do jej zániku jediným spoločníkom a konateľom (ďalej aj „dlžník“), ako ručiteľ uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník (odseky 16. a 19. rozsudku). Rovnako bolo nesporné, že žalobkyňa sa domáhala určenia neplatnosti tohto právneho úkonu z dôvodu, ktorý skutkovo vymedzila nedostatkom svojho súhlasu k týmto úkonom, v zmysle § 145 ods. 1 OZ.

38. Súd pri právnom posúdení veci z hľadiska existencie takto tvrdeného dôvodu neplatnosti napadnutého právneho úkonu, vychádzal pri aplikácii § 145 ods. 1 OZ z ustálenej rozhodovacej praxe súdov a nasledovných záverov. Právna úprava vzájomných vzťahov manželov a tretích osôb s ohľadom na ich dispozičné úkony ako bezpodielových spoluvlastníkov, tzn. právne úkony, ktorými manželia disponujú so spoločnými vecami ako predmetom bezpodielového spoluvlastníctva, zakladá podľa ustanovenia § 145 ods. 1 a 2 OZ vo vzťahu k týmto tretím osobám, aktívnu alebo pasívnu solidaritu manželov z platných právnych úkonov, týkajúcich sa spoločných vecí. Tento dôsledok nastáva bez ohľadu na to, či právny úkon týkajúci sa spoločných vecí urobil jeden z manželov alebo obaja manželia spoločne, a či išlo o bežnú vec (záležitosť) alebo o inú než bežnú vec. Na platnosť právneho úkonu týkajúceho sa spoločných vecí a urobeného len jedným z manželov sa súhlas druhého manžela vyžaduje len ak ide o inú, než bežnú záležitosť a nedostatok súhlasu má za následok relatívnu neplatnosť právneho úkonu v zmysle § 40a OZ, tzn. že takýto právny úkon uskutočnený iba jedným z manželov bez súhlasu druhého manžela, sa považuje za platný, pokiaľ dotknutý manžel/-ka nedovoľá jeho neplatnosti.

39. Z citovaného ustanovenia § 145 OZ je zrejmé, že základným predpokladom jeho použitia na konkrétny prípad je, že ide o právny úkon týkajúci sa spoločných vecí a len pokiaľ je táto podmienka naplnená, možno uvažovať o tom, či v konkrétnom prípade ide o bežnú alebo nie bežnú záležitosť a v nadväznosti na to, či bol alebo nebol potrebný k právnenému úkonu súhlas druhého manžela alebo či je založená aktívna, príp. pasívna solidarita manželov. Platí, že za právne úkony týkajúce sa spoločných vecí treba považovať tie, pri ktorých dochádza k dispozícii s predmetom bezpodielového

spoluvlastníctva alebo k výkonu jeho správy, pričom podľa platnej právnej úpravy (§ 143 OZ) môžu byť týmto predmetom iba veci v právnom zmysle, tzn. ovládateľné hmotné predmety a ovládateľné prírodné sily, ktoré slúžia potrebám ľudí a ktoré môžu byť predmetom vlastníctva. Za predmet vlastníctva, tzn. aj bezpodielového spoluvlastníctva manželov, sa preto nepovažujú pohľadávky a záväzky (dlhy), ktoré sa riadia všeobecným právnym režimom záväzkových vzťahov. Pritom je bezpredmetné to, že sa pri zániku bezpodielového spoluvlastníctva vykonáva aj vyporiadanie spoločných pohľadávok a záväzkov manželov podľa platných zásad (§ 150 OZ), nakoľko majú dopad len na vzťah medzi manželmi a nie na ich vzťah k tretím osobám.

40. Ako bolo uvedené, takéto závery vyplývajú z ustálenej súdnej praxe, podľa ktorej sa za právne úkony týkajúce sa spoločných vecí nepovažuje ručiteľský záväzok jedného z manželov (R XX/XXXX), rovnako ako napr. zmluva o pôžičke uzavretá len jedným z manželov alebo zmluva o výpožičke uzavretá len jedným z manželov (R XX/XXXX), pričom pri nezmenenej právnej úprave predmetu bezpodielového spoluvlastníctva manželov, sú tieto závery súdnej praxe stále použiteľné. Pre uvedené právne úkony, je z hľadiska ustanovenia § 145 OZ charakteristické, že sa priamo netýkajú predmetu bezpodielového spoluvlastníctva, tzn. spoločných vecí a preto je aj aplikácia tohto ustanovenia pri nich vylúčená.

41. Potom vychádzajúc z uvedených záverov a výkladu § 145 OZ, že ručiteľský záväzok jedného z manželov nie je právnym úkonom týkajúcim sa spoločných vecí, keďže sa bezprostredne nedotýka predmetu bezpodielového spoluvlastníctva manželov, súd posúdením zisteného skutkového stavu dospel k právnemu záveru, že predmetným ručiteľským vyhlásením žalovaného 1/ zo dňa 11.03.2013 nevznikol spoločný záväzok manželov, nakoľko nejde o právny úkon týkajúci sa spoločných vecí a z tohto dôvodu k nemu nebol ani potrebný súhlas žalobkyne a aplikácia ustanovenia § 145 OZ je vylúčená.

42. V nadväznosti na tento právny záver súdu je vylúčená aj aplikácia ustanovenia § 40a OZ (relatívna neplatnosť právneho úkonu) a z tohto pohľadu súd námietky vznesené žalobkyňou považoval za bezpredmetné. Pre úplnosť súd podotýka, že napokon ani súhlas manžela/-ky s právnym úkonom druhého manžela týkajúcim sa spoločnej veci v inej, než bežnej záležitosti, nechráni tohoto manžela pred dôsledkami ustanovenia § 147 ods. 1 OZ, ale len pred dôsledkami dispozície druhého manžela s vecou (nie bežnou) v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Veriteľ je oprávnený na základe exekučného titulu vydanému aj proti len jednému z manželov, domáhať sa bez ďalšieho uspokojenia tohto záväzku z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva a aj v prípade, že nejde o spoločný dlh manželov, na ktorý sa nevzťahuje § 145 OZ a druhý manžel, ktorý nie je dlžníkom, je povinný strpieť, aby veriteľova pohľadávka bola uspokojená z majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve oboch manželov.

43. Zároveň súd preskúmal napadnutý právny úkon žalovaného 1/ - vyhlásenie ručiteľa z 11.03.2013, aj podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch (ustanovenia § 34 až § 51 OZ), na ktoré odkazoval advokát žalobkyne v rámci záverečnej reči, i keď z rovnakého skutkového dôvodu, tzn. z dôvodu absencie súhlasu žalobkyne a jej neinformovanosti o tomto úkone, keď iný skutkový dôvod z konania nevyplyval. Nie je úlohou súdu svojvoľne dopĺňať skutkové tvrdenia, resp. vymedzené dôvody žaloby žalobkyňou (dominus litis), ktorá sa domáhala určenia neplatnosti vyhlásenia ručiteľa z dôvodu, skutkovo vymedzeného nedostatkom svojho súhlasu k nemu v zmysle § 145 ods. 1 OZ. Súd potom, posúdil predmetné ručiteľské vyhlásenie na základe vymedzeného skutkového opisu, z hľadiska toho, či bolo urobené slobodne a vážne, určito a zrozumiteľne (§ 37 ods. 1 OZ), či jeho predmetom je možné plnenie (§ 37 ods. 2 OZ), či žalovaný 1/ disponoval spôsobilosťou na právne úkony (§ 38 ods. 1 OZ) alebo či nekonal v duševnej poruche (§ 38 ods. 2 OZ), či jej obsah a účel neodporoval zákonu, neobchádzal alebo sa nepriechil dobrým mravom (§ 39, § 3 OZ) alebo či bol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, alebo či konajúca osoba nekonala v omyle (§ 49a OZ), tzn. dôvodov absolútnej neplatnosti tohto právneho úkonu, pričom dospel k záveru, že nie je skutkovo naplnený žiaden z citovaných zákonných ustanovení.

44. Podľa zistení súdu na základe vykonaného dokazovania (odseky 15. až 23. rozsudku), najmä z výsluchu žalovaného 1/, ktorý neuviedol žiadnu takú skutočnosť, pre ktorú by mal súd čo i len pochybnosť o tom, že svoje písomné ručiteľské vyhlásenie, ktoré podpísal dňa 11.03.2013 a zaviazal sa ním uhradiť pohľadávku žalovaného 2/ v sume 50.479,87 eur s prísl. za dlžníka (svoju obchodnú spoločnosť) v prípade, že ju dlžník neuhradí, dospel k záveru, že tento úkon urobil žalovaný 1/ ako fyzická osoba dobrovoľne, slobodne a vážne, v predpísanej forme so všetkými predpísanými náležitosťami tohto právneho úkonu v zmysle § 546 Občianskeho zákonníka (dostatočne zrozumiteľný

a určitý prejav vôle, identifikované osoby veriteľa, dlžníka a ručiteľa, dostatočne špecifikovaná výška a dôvod splatnej pohľadávky veriteľa, listina je datovaná a vlastnoručne podpísaná ručiteľom). Uvedené vyhlásenie jednoznačne predstavujúce ručiteľský záväzok žalovaného v 1/, ktorý svojim obsahom alebo účelom neodporuje zákonu ani zákon neobchádza, keď ide o zákonom aprobovaný právny inštitút zabezpečenia záväzku podľa piateho oddielu, ôsmej časti Občianskeho zákonníka, upravujúcej záväzkové občianskoprávne vzťahy.

45. Súd nemal preukázané ani žiadne také okolnosti daného prípadu, pre ktoré by mohol konštatovať, že tento právny úkon sa prieči dobrým mravom v zmysle § 3 OZ. Tvrdenia o šikane a zneužití tiesne žalovaného 1/ mali vyplývať len z toho, že žalovaný 2/ žiadal v marci 2013, žalovaného 1/ ako konateľa spoločnosti MC-J., s.r.o., o úhradu faktúr za odobratý tovar splatných v roku 2012 a nakoľko uvedená spoločnosť dlh neuhradila, pričom podala návrh na konkurz, žalovaný 2/ ako veriteľ predložil za účelom zabezpečenia si svojej splatnej pohľadávky žalovanému 1/ ako konateľovi dlžníka, písomné uznanie dlhu podľa § 558 OZ, ktorý žalovaný uznal a podpísal a tiež sa so žalovaným 1/ dohodol v zmysle § 546 OZ, že žalovaný prevezme na seba povinnosť dlžníka uspokojiť uvedenú pohľadávku, ak ju dlžník neuspokojí (ručenie), o čom podpísal dňa 11.03.2013 písomné vyhlásenie. Uvedené konanie žalovaného 1/ a žalovaného 2/ je však rovnako zákonom predpokladaný postup zabezpečenia záväzkov podľa citovanej právnej úpravy, pričom nebolo opísané žiadne iné konanie na strane žalovaného 2/ a ani ohľadom pomerov žalovaného 1/, ktoré by malo charakterizovať tieseň alebo šikanu, resp. iné vážne okolnosti spochybňujúce slobodnú vôľu žalovaného 1/ k uvedenému písomnému prejavu (právnemu úkonu). Z uvedených dôvodov súd nemohol konštatovať porušenie dobrých mravov pri spornom právnom úkone žalovaného 1/.

46. Napokon v súvislosti s argumentáciou advokáta žalobkyne o úžere podľa § 39a OZ, súd dáva do pozornosti, že uvedené ustanovenie sa stalo súčasťou právnej úpravy až s účinnosťou od 01.06.2014, tzn. neskôr ako bola spísaná spomínaná notárska zápisnica z 09.02.2012, navyše nesúvisiaca s predmetom sporu a neskôr, ako bolo urobené žalovaným 1/ ručiteľské vyhlásenie z 11.03.2013, a bola prijatá najmä s ohľadom na nežiadúcu prax subjektov (právnických osôb) podnikajúcich v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov, vo vzťahu k dlžníkom (fyzickým osobám). Takýto právny vzťah nebol predmetom daného sporu a ide zjavne o nesúvisiace právne úvahy, vrátane odkazov na rôzne súdne rozhodnutia. Ručiteľské vyhlásenie je zabezpečovací inštitút k hlavnému záväzku, ktorý vznikol z podnikateľskej činnosti obchodnej spoločnosti žalovaného 1/ so žalovaným 2/ (nejde o spotrebiteľský vzťah), pričom v konaní neboli žalobkyňou uvedené žiadne ďalšie skutkové tvrdenia a súvislosti, ohľadom možnej aplikácie ustanovenia § 39a OZ o civilnej úžere na sporné ručiteľské vyhlásenie. Ako už bolo uvedené, pokiaľ toto vyhlásenie dobrovoľne, zrozumiteľne a predpísaným spôsobom vykonala fyzická osoba, pričom nie je pre jeho platnosť potrebný súhlas jej/jeho manžela/-ky a nevzniká ním solidárny záväzok manželov, ani v tejto súvislosti prípadná možnosť exekučného postihu celého majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov na vymoženie pohľadávky len jedného z manželov, rovnako nezakladá rozpor tohto právneho úkonu s dobrými mravmi (§ 3 OZ), keďže tiež ide o výslovne zákonom predpokladanú možnosť podľa § 147 ods. 1 OZ. Prípadné nepriaznivé dopady, vyplývajúce z tohto ustanovenia pre toho manžela, voči ktorému nemá veriteľ pohľadávku, sú dôsledkom existencie bezpodielového spoluvlastníctva, s ktorým je spätá nutnosť vzájomného zdieľania majetkového osudu manželov do doby, pokiaľ ich bezpodielové spoluvlastníctvo trvá. Zároveň právna úprava poskytuje za účelom eliminovania týchto nepriaznivých dopadov zákonné riešenie zmenou rozsahu bezpodielového spoluvlastníctva alebo jeho zánikom (§ 143a, § 148a ods. 2 OZ), ktoré však v tomto prípade žalobkyňa nevyužila.

47. Zo všetkých týchto dôvodov, preto podľa názoru súdu je ručiteľský záväzok žalovaného 1/, na základe jeho písomného vyhlásenia zo dňa 11.03.2013, platným právnym úkonom, ktorým na seba dobrovoľne prevzal záväzok uspokojiť pohľadávku žalovaného 2/ voči dlžníkovi, ak ju neuspokojí dlžník, keď nebol v konaní preukázaný žiadny iný dôvod neplatnosti tohto právneho úkonu, či už relatívnej v zmysle § 40a v spojení s § 145 ods.1 OZ alebo absolútnej v zmysle § 37 až § 40 a § 49a OZ a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol (I. výrok rozsudku). Súd v danom spore vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu pre právne posúdenie veci, ktoré strany navrhli a ktoré súd považoval za potrebné a tieto vyhodnotil v písomnom vyhotovení rozsudku.

48. V súvislosti s ďalšou argumentáciou súd poukazuje napr. na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 158/2010 z 30. 11. 2011, v ktorom súd konštatuje, že „...súd v odôvodnení svojho rozhodnutia

nemusi dať absolútne vyčerpávajúcu odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia.“

49. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

50. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

51. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

52. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s princípom zodpovednosti za výsledok sporového konania podľa § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovaným 1/ a 2/, ako plne úspešnej strane sporu, priznal voči žalobkyni, v plnom rozsahu nárok na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 C.s.p. (II. výrok rozsudku). O samotnej výške tohto nároku rozhodne súd samostatným rozhodnutím, vydaným vyšším súdnym úradníkom až po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 1 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré môže strana sporu podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutie na súde, proti ktorému rozhodnutie smeruje (§ 355 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 362 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.